

VOLVES MORALS I CATEQUÍSTIQUES

EL SEGLE DE LA LLUM

Els homes ensenyen ço que saben...

I què saben els homes...?

Hi han homes que no saben res més que la mentida. Cecs que guien altres cecs...

N'hi han que creuen haver assolit la ciència i palpen entre tenebres desorientadores...

«Tot home és fal·laç».

Qui s'havia cremat les celles estudiant la doctrina humana, reduí tot el seu saber en aquesta fórmula descoratjadora: «Sé que res no sé».

Els homes ensenyen ço que saben...

* * *

El veritable savi és el qui aprèn la Doctrina de Déu.

Totes les ensenyances de la terra, sense la Doctrina divina són focs follets que no duren; quincalleria que es rovella; llampecs que tot enlluernant, ceguen...

Jo compararia la nostra ànima amb un camp esponerós...; el Catecisme al sol que li ha de donar calor i llum vivificadora; les ciències humanes a planetes encisadors...

Ai del planeta que pretingués prescindir del sol...! Quina ridícula la seva!

I quina ridícula gosadia la de la ciència humana, que s'esfeixuga per alogar la claror mirífica de la Veritat divina concentrada en el sol de la revelació, i atansada a nostra intel·ligència per la claravoia del Catecisme!

* * *

Som als sigles de la llum?

Per què, doncs, no brilla en totes les intel·ligències la claror divina de la Doctrina Cristiana...?

Per què hi han tants d'homes que es donen vergonya de professar públicament la Doctrina del Crist...? Quina ignominia per la falsa civilització *modernista!*

Sense la fe religiosa, l'home no té ni la resignació, ni la valentia, ni la felicitat ni menys l'esperança el dia de les decepcions cruels de la vida.

La primavera

La rapidesa amb què passen els dies plàcids de la primavera i desapareixen les seves gales i atractius, és una imatge de la velocitat amb què transcorre la nostra joventut i s'esvaeixen les seves il·lusions i esperances.

Mes ai! que mentre l'espectacle formós de la primavera desapareix cada any per a reproduir-se en el següent, la passatgera flor de la nostra joventut es mustiga i s'esfulla per a no poncellar mai més.

Això ens ha de moure a aprofitar-nos bé de les energies d'aquesta edat tan venturosa com fugissera, car així com de la fecunditat de la primavera depenen les collites de l'estiu i la tardor, les quals ens proporcionen el sosteniment i benestar de l'hivern, així també del treball vigorós de la joventut n'esdevenen els fruits abundants i sucosos de la virilitat, que ens serveixen de consol i descans en la vellesa.